

Nr 24.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om fortsatt giltighet av förordningen den 30 juni 1943 (nr 449) angående dyrtidstillägg åt vissa ersättningstagare enligt lagen om försäkring för olycksfall i arbete, m. m.

Genom en den 4 mars 1949 dagtecknad proposition, nr 109, vilken hänvisats till lagutskott och behandlats av andra lagutskottet, har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över socialärenden, föreslagit riksdagen att

dels antaga vid propositionen fogade förslag till

1) förordning om fortsatt giltighet av förordningen den 30 juni 1943 (nr 449) angående dyrtidstillägg åt vissa ersättningstagare enligt lagen om försäkring för olycksfall i arbete, m. m. samt

2) förordning om fortsatt giltighet av förordningen den 19 maj 1944 (nr 237) angående dyrtidstillägg åt vissa livräntetagare enligt förordningen den 11 juni 1918 (nr 375) angående en särskild för fiskare avsedd försäkring mot skada till följd av olycksfall, m. m.;

dels ock medgiva att Kungl. Maj:t åt personer, som i anledning av olycksfall eller sjukdom, som inträffat efter 1941 års ingång, äro berättigade till sjukpenning eller livränta enligt förordningen om olycksfalls- och yrkesjukdomsersättning åt tvångsarbetare m. fl. eller förordningen om olycksfalls- och yrkessjukdomsersättning åt fångar m. fl., må för tiden från och med den 1 januari till och med den 30 juni 1950 bevilja sådan dyrtidskompensation, att beloppen av nämnda förmåner uppgå till vad som skulle hava utgått, därest den i förordningarna fastställda maximigränsen för inkomst — 1 764 kronor — höjts med 40 procent.

Sedan samråd ägt rum med ordföranden i statsutskottets tredje avdelning, har det icke ansetts erforderligt, att i anledning av det av Kungl. Maj:t i propositionen begärda medgivandet låta propositionen bliva föremål för behandling av sammansatt stats- och andra lagutskott.

De vid propositionen fogade författningsförslagen äro av följande lydelse:

1:o **Förslag**

till

Förordning

om fortsatt giltighet av förordningen den 30 juni 1943 (nr 449) angående dyrtidstillägg åt vissa ersättningstagare enligt lagen om försäkring för olycksfall i arbete, m. m.

Härigenom förordnas, att förordningen den 30 juni 1943 angående dyrtidstillägg åt vissa ersättningstagare enligt lagen om försäkring för olycksfall i arbete, m. m., vilken förordning gäller till och med den 31 december 1949,¹ skall äga fortsatt giltighet till och med den 30 juni 1950.

2:o **Förslag**

till

Förordning

om fortsatt giltighet av förordningen den 19 maj 1944 (nr 237) angående dyrtidstillägg åt vissa livräntetagare enligt förordningen den 11 juni 1918 (nr 375) angående en särskild för fiskare avsedd försäkring mot skada till följd av olycksfall, m. m.

Härigenom förordnas, att förordningen den 19 maj 1944 angående dyrtidstillägg åt vissa livräntetagare enligt förordningen den 11 juni 1918 (nr 375) angående en särskild för fiskare avsedd försäkring mot skada till följd av olycksfall, m. m., vilken förstnämnda förordning gäller till och med den 31 december 1949,² skall äga fortsatt giltighet till och med den 30 juni 1950.

Beträffande de skäl, som anförts till stöd för de genom propositionen framlagda förslagen, får utskottet, i den mån redogörelse därför ej lämnas här nedan, hänvisa till propositionen.

Föredragande departementschefen, statsrådet Möller, har i propositionen anført följande:

¹ Se SFS 1948: 426.

² Se SFS 1948: 427.

»Vid olika tillfällen, bl. a. åren 1946 och 1948, ha ändringar vidtagits i 1916 års lag om försäkring för olycksfall i arbete. Därigenom ha betydande höjningar av livräntornas maximibelopp skett och andra förbättringar av ersättningar kommit till stånd. De förbättringar, som sålunda genomförts i olycksfallsförsäkringslagen, ha ansetts icke kunnat göras tillämpliga på tidigare olycksfall. Det har emellertid syntts angeläget att på annat sätt åstadkomma en reell höjning av ersättningarna i äldre fall. Då socialvårdskommittén haft hithörande spörsmål under övervägande, har dock frågans lösning ansetts böra anstå i avvaktan på socialvårdskommitténs förslag i ämnet.

Socialvårdskommittén har nu i ett den 26 februari 1949 avgivet betänkande med förslag till bestämmelser om tillägg av statsmedel åt vissa ersättningsstagare enligt olycksfallsförsäkringslagen m. m. förordnat nya ersättningsregler för de kategorier det här gäller. Kommitténs betänkande är f. n. föremål för remissbehandling. Det torde dock icke vara möjligt att få något därpå grundat förslag färdigt i så god tid att förslaget i vår kan föreläggas riksdagen. Nuvarande bestämmelser i ämnet böra därför erhålla fortsatt giltighet även för tiden efter detta års utgång. Med hänsyn till att avgörandet av ifrågavarande spörsmål icke må fördröjas, anser jag emellertid, att den nuvarande ordningen blott bör bestå t. v. under ytterligare ett halvt år.

På grund av det anförda förordar jag att de i det föregående omnämnda förordningarna den 30 juni 1943 (nr 449) och den 19 maj 1944 (nr 237) givas förlängd giltighet i oförändrad form till och med den 30 juni 1950.

Vidare torde böra begäras riksdagens medgivande för Kungl. Maj:t att åt personer, som i anledning av olycksfall eller sjukdom, som inträffat efter 1941 års ingång, äro berättigade till sjukpenning eller livränta enligt någon av förordningarna om olycksfalls- och yrkessjukdomsersättning åt tvångsarbetare m. fl. eller åt fångar m. fl., för tiden den 1 januari — den 30 juni 1950 bevilja sådan dyrtidskompensation, att beloppen av nämnda förmåner uppgå till vad som skulle hava utgått, därest den i förordningarna fastställda maximigränsen för inkomst — 1764 kronor — höjts med 40 procent.»

Utskottet. Utskottet har icke funnit anledning till erinran vare sig mot de genom propositionen framlagda författningsförslagen eller mot det i propositionen begärda medgivandet för Kungl. Maj:t — vilket innebär fortsatt giltighet av medgivanden, som riksdagen tidigare på förslag av Kungl. Maj:t, senast i proposition nr 237 till 1948 års riksdag, lämnat för tiden till och med den 31 december 1949 — att i vissa fall bevilja dyrtidskompensation åt personer, som äro berättigade till sjukpenning eller livränta enligt förordningen om olycksfalls- och yrkessjukdomsersättning åt tvångsarbetare m. fl. eller förordningen om dylik ersättning åt fångar m. fl.

Utskottet får därför hemställa,

Andra lagutskottets utlåtande nr 24.

A. att riksdagen måtte antaga de genom förevarande proposition framlagda förslagen till

1) förordning om fortsatt giltighet av förordningen den 30 juni 1943 (nr 449) angående dyrtidstillägg åt vissa ersättningstagare enligt lagen om försäkring för olycksfall i arbete, m. m. samt

2) förordning om fortsatt giltighet av förordningen den 19 maj 1944 (nr 237) angående dyrtidstillägg åt vissa livräntetagare enligt förordningen den 11 juni 1918 (nr 375) angående en särskild för fiskare avsedd försäkring mot skada till följd av olycksfall, m. m.;

B. att riksdagen måtte medgiva att Kungl. Maj:t åt personer, som i anledning av olycksfall eller sjukdom, som inträffat efter 1941 års ingång, äro berättigade till sjukpenning eller livränta enligt förordningen om olycksfalls- och yrkessjukdomsersättning åt tvångsarbetare m. fl. eller förordningen om olycksfalls- och yrkessjukdomsersättning åt fångar m. fl., må för tiden från och med den 1 januari till och med den 30 juni 1950 bevilja sådan dyrtidskompensation, att beloppen av nämnda förmåner uppgå till vad som skulle hava utgått, därest den i förordningarna fastställda maximigränsen för inkomst — 1 764 kronor — höjts med 40 procent.

Stockholm den 3 maj 1949.

På andra lagutskottets vägnar:

DAVID NORMAN.

Vid detta ärendes behandling ha närvarit

från första kammaren: herrar Norman, Forslund, Wistrand*, Hallagård, Sten, Nils Elowsson, Nerman och Sunne;

från andra kammaren: herrar Hellbacken*, Holm, fru Johansson i Norrköping, herrar Hagård, Stjärne, Lundberg, Huss* och Carlsson i Bakeröd.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.